

trykfejl i beskrivelsen af den gældende formulering. Der skulle ikke stå »eller«, men der skulle stå »og«, og det giver forklaringen på, at fru Lissa Mathiasen har ret i, at også den gældende bestemmelse knytter sig til, at det er en sygdom med dødelig udgang.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan bekræfte, at justitsministeren har ret. Jeg står med den originale straffelov. Der står »og«.

Jeg skal om det nærværende lovforslag sige, at Venstre kan støtte et forslag om, at straffeloven opdateres, så det med sikkerhed bliver strafbart at påføre en anden en livstruende sygdom. Det er en meget grov overtrædelse, og det skal klart være strafbart, og vi har bemærket, hvor høje straffene er i Sverige.

Men vi ønsker loven skærpet. Vi finder det ikke rimeligt og heller ikke særlig logisk, at det af den nuværende § 252, stk. 2, fremgår, at man skal have begået flere forhold for at kunne blive straffet.

Det er helt ulogisk. Enten er det farligt, eller også er det ikke farligt, og det er farligt. Derfor skal man selvfølgelig straffes for ét forhold, og derfor vil vi stille ændringsforslag til det nuværende stk. 2.

Vi kan altså støtte hensigten i forslaget, men vi kan ikke give ministeren nogen god karakter, hverken for det tekniske eller det kunstneriske indtryk. Tværtimod er det præcis det samme lovsjask som i 1994, og man kan undre sig over, at regeringen ikke er blevet klogere.

Hvordan var det nu, det var i 1994? Jo, der kom jo en frifindende dom ved Højesteret, og en socialdemokratisk justitsminister gennemførte i huj og hast vilde dyr en hovsalovgivning, og det skulle indføres lige med det samme. Ingen diskussion om det sundhedsmæssige, ingen diskussion ønskede man om, hvorvidt behandlingsmetoderne ville blive ændret. Vi prøvede at stille spørgsmål til det hele, men vi kunne ikke få noget svar. Og nu gør man det samme.

Man kommer med et lovforslag i sidste øjeblik, og det er en lov, som kommer, ikke fordi regeringen har overvåget den nuværende lovgivning, men fordi der er en sag igen, som viser, at heller ikke denne lov kan bruges. Først var der et Folketing, der mente, at § 252 kunne bruges. Det sagde Højesteret at den ikke kunne. Så lavede man en ny lov. Og nu viser det sig, at den heller ikke kan bruges.

I 1994 skrev jeg selv i Ekstra Bladet en artikel, hvor jeg frabad mig en ny hovsalovgivning, der

ville medføre frifindelser, men vi fik alligevel en hovsalovgivning, der medfører frifindelser eller gør, at Statsadvokaten ikke vil rejse tiltale. Jeg vil sige til ministeren: Jeg synes, det er for ringe, at der ikke er gjort noget ved det her for længst.

Vi har jo siden 1995 vidst det glædelige – det synes jeg også skal understreges – at man nu kan behandles aids på en sådan måde, at man om ikke just kan helbrede, så i hvert fald kan undskyde døden og forhåbentlig også gøre livskvaliteten langt bedre.

Dertil kommer, at ministeren er så sent ude, at ministeren har overtrådt alle de aftaler, vi i vort ansigts sved her i Folketinget har forsøgt at få gennemført med regeringen om, at lovkvaliteten skal være bedre, at arbejdsforholdene for Folketinget skal være bedre, og at hørings svarene skal foreligge i ordentlig tid. I øvrigt synes jeg også, det er uartigt over for de høringsberettigede at sende forslaget ud på et så sent tidspunkt. Vi står i den situation, at vi ikke har haft mulighed for at læse hørings svarene, og derfor må forhandlingerne i dag selvfølgelig blive derefter.

Jeg må sige, at formuleringen om, at det strafbare skal fremgå af en betænkning, som ministeren udfærdiger, er jeg meget betænkelig ved. Det må være en nydannelse i dansk strafferet. Jeg tror godt, vi kan blive enige om, at det skal præciseres helt nøje i selve straffeloven, for at det overhovedet kan være rimeligt. Nu har justitsministeren i det foregående forslag talt så meget om retssyn og retsstat, men i en retsstat skal det sandelig også være sådan, at enhver borger kan læse i straffeloven, hvad der er en overtrædelse af den. Det må være minimum.

Der er altså mange ting i forslaget og i proceduren, der skal forbedres, og ministeren skal også forbedre sig. Men der skal ikke herske tvivl om, at Venstre ønsker, at det at påføre andre aids eller anden dødbringende sygdom naturligvis skal være strafbart, og det skal være strafbart allerede den første gang.

(Kort bemærkning)

Lissa Mathiasen (S):

Jeg sad egentlig og undrede mig lidt, da jeg hørte fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg, og jeg synes egentlig, det ville være interessant at vide, om den ordførertale, der er blevet holdt i dag, dækker Venstres gruppes holdning.

Af den måde, hvorpå fru Birthe Rønn Hornbech talte i dag, lød det faktisk, som om det, der blev henvist til i forbindelse med behandlingen af lovforslaget fra 1994, dannede udgangspunkt.